

21 Νοεμβρίου 2013

Η παιδαγωγία της Θεοτόκου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο ιδιοκτήτης του θεάτρου τον περίμενε βαρύθυμος. Μόλις είχε τελειώσει η

παράσταση και για μια ακόμη φορά το θέατρο ήταν σχεδόν άδειο. Έτσι όπως πήγαιναν σε λίγο καιρό θα έκλειναν.

Γαϊνά', του είπε μόλις βγήκε από το καμαρίνι του, είσαι σπουδαίος ηθοποιός και έξυπνος άνθρωπος, αλλά δυστυχώς όπως διαπίστωσες κι εσύ δεν πάμε καθόλου καλά. Ο κόσμος δεν ανταποκρίνεται πια σ' αυτά που ανεβάζεις με τον θίασό σου. Η κριτική που ασκείς στα πολιτικά και κοινωνικά πράγματα της πόλης μας, τα ευφυολογήματα που επινοείς δεν πιάνουν πια όσο παλιά. Αν δεν σκεφτείς κάτι ιδιαίτερο, κάτι...προκλητικό, δεν θα βγάλουμε δυστυχώς τον μήνα'.

Δεν έφερε αντίρρηση. Ο ιδιοκτήτης είχε απόλυτο δίκιο. Παρ' όλη την εμπιστοσύνη που έτρεφε στο πρόσωπο του ίδιου ως ηθοποιού και θιασάρχη, τα πράγματα πήγαιναν από το κακό στο χειρότερο.

Μπήκε αργά το βράδυ στο σπίτι του κι έπεσε όπως ήταν στο κρεβάτι. Δεν είχε διάθεση ούτε να φάει ούτε και να μιλήσει στον μοναδικό που τον περίμενε, τον υπηρέτη του. Η στενοχώρια ήταν ζωγραφισμένη έντονα στο πρόσωπό του.

Προσπάθησε να κοιμηθεί, αλλά οι σκέψεις και το άγχος για το αύριο δεν τον άφηναν να κλείσει μάτι. Τα λόγια του ιδιοκτήτη του θεάτρου είχαν καρφωθεί σαν αγκάθι στο μυαλό του: 'άν δεν σκεφτείς κάτι ιδιαίτερο, κάτι προκλητικό, δεν θα βγάλουμε τον μήνα!'

Ποιό να 'ναι αυτό το προκλητικό που θα κεντρίσει τον κόσμο άραγε;' Ο λογισμός του είχε σκαλώσει εκεί.

Ήταν πράγματι έξυπνος άνθρωπος ο ηθοποιός Γαϊνάς, με μεγάλη εμπειρία στους ανθρώπους και μάλιστα της πόλης του, της Ηλιούπολης της Λιβανησίας Φοινίκης. Κοντά στην Τρίπολη, την Βηρυτό, την Τύρο, η Ηλιούπολη διακρινόταν για τον κοσμοπολιτισμό της και τα χαλαρά της ήθη και έθιμα. Ο κόσμος γλένταγε την ζωή του, γι' αυτό και το θέατρο ήταν μόνιμη απασχόλησή του. Γρήγορα όμως ερχόταν ο κορεσμός κι αναζητούσε το νέο, το πιο προκλητικό, ο,τι θα κεντούσε περισσότερο την περιέργεια και τις αισθήσεις του.

Κάτι προκλητικό...', έλεγε και ξανάλεγε ο Γαϊνάς. Σαν να σκέφτηκε κάτι μια στιγμή κι έλαμψε το πρόσωπό του. Μά, ναι! Τι πιο προκλητικό από το να διακωμωδήσω λίγο την χριστιανική πίστη; Δεν φαίνεται να υπάρχουν και πολλοί σοβαροί πιστοί στην πόλη μας. 'Από ο,τι μαθαίνω πολύ λίγοι είναι εκείνοι που εκκλησιάζονται τακτικά την Κυριακή και τις εορτές, κι απ' αυτούς οι περισσότεροι κινούνται μάλλον σε θεωρητικό επίπεδο. Αν κρίνω μάλιστα από τον εαυτό μου...',

σταμάτησε την σκέψη του χαμογελώντας.

’Από την επομένη στρώθηκε στην δουλειά’. Το πρόσωπο που επέλεξε κυρίως να ειρωνεύεται και να διακωμωδεί, γιατί αυτό θα ήταν το πιο πιασάρικο’, καθώς είπε στον ιδιοκτήτη, ήταν της υπεραγίας Θεοτόκου. ’Εκείνος όχι μόνο δεν έφερε αντίρρηση, αλλά όταν το άκουσε ενθουσιάστηκε. Δεν είχε κανένα συνειδησιακό πρόβλημα, γιατί απλούστατα από καιρό είχε διαγράψει ο,τι δεν γέμιζε την τσέπη του. Το χρήμα και η δύναμη που δίνει στον κάτοχό του αποτελούσε το όραμά του και την μοναδική αξία της ζωής του. ’Ακόμη κι ο διάβολος που παρακολουθούσε με μεγάλο ενδιαφέρον την όλη αυτή εξέλιξη απόρησε και θαύμασε για την εφευριστικότητα του Γαϊνά. Ο Γαϊνάς και ο ιδιοκτήτης στο προκείμενο θέμα τον ξεπέρασαν σε... σατανικότητα.

Δεν άργησαν να δουν στην πράξη πόσο πράγματι καλή και επιτυχημένη ήταν η επιλογή τους. Ο κόσμος, χαλαρωμένος όπως είπαμε στα ήθη και την πίστη του, άρχισε και πάλι να γεμίζει καθημερινά το θέατρο και σαν μεθυσμένος ξεσπούσε σε ασυγκράτητα και τρανταχτά γέλια, καθώς άκουγε τον διασυρμό και τις βλαστήμιες για την Παναγία, που εκπορεύονταν από το δαιμονικό πια στόμα του Γαϊνά και των συνεργατών του. Ο,τι πιο αισχρό και πονηρό μπορούσε κανείς να σκεφτεί για το πάντιμο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου, γινόταν άτάκα’ που επαναλαμβανόταν έπειτα για καιρό από τους θαμώνες του θεάτρου και τα πηγαδάκια’ που αυτοί έστηναν για να διασκεδάζουν. Το χρήμα πια έρρεε άφθονο για τον ιδιοκτήτη του θεάτρου και τον Γαϊνά.

Ο Γαϊνάς στριφογύριζε στο κρεβάτι του. Είχε επιστρέψει στο σπίτι του μετά από μία ακόμη έπιτυχία’ του, έφαγε κι έπεσε να κοιμηθεί κουρασμένος. Κοιμήθηκε έχοντας ακόμα στα αυτιά του τον απόηχο από τις βλάσφημες άτάκες’ του για την Παναγία.

Μια μαυροφορεμένη γυναίκα όμως τον έκανε να χάσει την ησυχία του ύπνου του. Γαϊνά’, την άκουσε να λέει σαν να ήταν ξύπνιος. Τί κακό σου έκανα, ώστε να με διασύρεις και να με βλαστημάς μπροστά σε τόσο κόσμο;’ Ο ύπνος του συνεχίστηκε αλλά πολύ ταραγμένος πια. Ξύπνησε κάποια ώρα το πρωί, αλλά το όνειρο που είδε τον έκανε να χάσει το κέφι του.

Πήρε το πρωϊνό του και με βαριά καρδιά ξεκίνησε για τις πρόβες στο θέατρο. Πολύ γρήγορα απορροφήθηκε από την δουλειά του και ο βραδινός έφιάλτης’ ξεχάστηκε. Ενα όνειρο ήταν μόνο’, είπε διασκεδάζοντας την βαρυθυμία του. Θά

το αντιμετώπισω όμως όπως του πρέπει'. Αύξησε την ειρωνεία και την βλαστήμια για την Παναγία. Πρόσθεσε κι άλλα που αίσχρόν εστι και λέγειν'. Φούσκωσε από χαρά, καθώς αναλογίστηκε τις παθιασμένες αντιδράσεις του πλήθους. Ο κόσμος ανταποκρινόταν έντονα και ζωνηρά σε κάθε τι που σκαρφιζόταν και έλεγε.

Η μαυροφορεμένη δεν τον άφησε. Του παρουσιάστηκε πάλι και πάλι και ξανά. Τρεις φορές μετά την πρώτη εμφάνισή της του διατύπωσε το παράπονό της στον ύπνο του νουθετώντας τον να σταματήσει και να μην το ξανακάνει. Κι εκείνος σαν δαιμονισμένος πια, κυριευμένος από οίστρο βλασφημίας, όχι μόνο δεν υπήκουε στην νυκτερική οπτασία, αλλά αύξανε κάθε φορά τις βλαστήμιες του. Παιχνίδισμα του μυαλού μου είναι μόνο' καθησύχαζε κάθε φορά την συνείδησή του. 'Επιθετική πολιτική είναι η λύση'.

Κι εκεί που πέρασαν κάποιες ημέρες χωρίς άλλη εμφάνιση της οπτασίας που τον τάραζε, όταν πια άρχισε να πιστεύει ότι νίκησε τα όνειρα και τους εφιάλτες του, του εμφανίστηκε η ίδια μαυροφορεμένη σ'έναν μεσημεριανό ύπνο του.

Τα πράγματα όμως αυτήν την φορά ήταν λίγο διαφορετικά. Η γυναίκα δεν του είπε απολύτως τίποτε. Την είδε μόνο να πλησιάζει δίπλα στο κρεβάτι του και να χαράζει μ' ένα δάχτυλό της μια γραμμή στα δυό του χέρια και στα δυό του πόδια. Δεν μπορούσε να αντιδράσει ούτε και να καταλάβει τι συνέβαινε.

Άρχισε με τρόπο και οδύνη να καταλαβαίνει κάτι, όταν ήλθε η ώρα να ξυπνήσει. Γιατί προσπαθώντας να κινηθεί και να ανασηκωθεί από τον ύπνο του διαπίστωσε ότι ήταν αδύνατο να κάνει οτιδήποτε. Πανικόβλητος και ξύπνιος πια, με όλες τις αισθήσεις του τεντωμένες στον απόλυτο βαθμό, είδε ότι κειτόταν στο κρεβάτι ανήμπορος, με χέρια και πόδια κομμένα στο σημείο που η γυναίκα του τα είχε χαράξει. Ενα κορμί μοναχό.

Οι κραυγές του σήκωσαν στο πόδι όλη την γειτονιά. Κανείς δεν μπορούσε να πιστέψει ο,τι συνέβη. Ο Γαϊνάς ο ηθοποιός, ο επιτυχημένος επιχειρηματίας, αυτός από τα χείλη του οποίου κρέμονταν όλοι οι διεστραμμένοι της πόλης θεατρόφιλοι για να γελούν με τα άστεϊα' του, αυτός που από τα πολλά χρήματα είχε την δύναμη να καταφέρει τα πάντα, ήταν πια ένας ανάπηρος.

Η αναπηρία του λειτούργησε αντίστροφα προς ο,τι ίσως θα περίμενε κανείς. Ο ηθοποιός συγκλονίστηκε και κατανύχθηκε. Κατανόησε την βλασφημία της ζωής του. Μετανόησε και κάλεσε ιερέα να τον εξομολογήσει για όλα τα ανομήματά του. Θεώρησε ότι αυτό που του συνέβη υπήρξε η καλύτερη παιδαγωγία για να συνεισται και να βρει το νόημα της ζωής.

Όχι, δεν ήταν τιμωρία η επέμβαση της Παναγίας', έλεγε και ξανάλεγε σε όσους τον επισκέπτονταν για να του εκφράσουν την θλίψη και την συμπάραστασή τους και που με έκπληξη έβλεπαν ότι αντί να τον παρηγορούν τους παρηγορούσε εκείνος. Η αγάπη της ήταν αυτή που ενήργησε για να καταλάβω τον λανθασμένο δρόμο της ζωής μου. Μου έδωσε πολλά μηνύματα η Παναγία μας να διορθωθώ, αλλ' εγώ δεν τα λάβαινα υπόψη μου. Το αντίθετο. Τα χρησιμοποιούσα για να αυξάνω τον δαιμονισμό μου'. Και κάθε φορά ολοκλήρωνε. Νιώθω την μεγαλύτερη ευγνωμοσύνη για τον Κύριο και 'Εκείνη. Γιατί είναι προτιμότερο να μπω χωρίς χέρια και πόδια στην Βασιλεία του Θεού, παρά με χέρια και πόδια αλλά έξω από αυτήν'.

Ο ηθοποιός Γαϊνάς, ο βλάσφημος και υπόδουλος στον διάβολο, έγινε με την παιδαγωγία που δέχτηκε από την Κυρία Θεοτόκο γνήσιος δούλος και φίλος του Κυρίου, αναδείχτηκε δε στον μεγαλύτερο ιεραπόστολο της πόλης του. Γιατί για πάρα πολλά χρόνια στην Ηλιούπολη το συγκλονιστικό γεγονός της αναπηρίας του ανακυκλωνόταν από στόμα σε στόμα, προκαλώντας τον φόβο αλλά και τον θαυμασμό των ανθρώπων για τα ιερά και όσια της χριστιανικής πίστης.

Πηγές: "ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝ"- fdathanasiou.wordpress.com